

Fabule mici pentru oameni mari

George Topârceanu

Cin' s-a fript cu ciorbă...

Fratele nevestei unui negustor
A venit odată pe la casa lor,
Zicând că la noapte, mâine, cine știe,
Are gând să plece în călătorie
Și că, prin urmare,
Vrea să-și sărute sora la plecare.

- Ba să nu pui gura pe nevasta mea,
A strigat bărbatul, că intri-n belea!
- Și de ce să nu pun gura, măi cumnate,
Când știi că mi-e soră și că eu i-s frate?
- Poți să-i fii și tată! zise omul scurt, -Cin' s-a fript cu ciorbă suflă și-n iaurt. Văduva și piticul

Zice că demult, odată,
Un pitic s-a însurat
Cu o văduvă bogată,
Ce fusese măritată
Cu un mare om de stat.
Și-o fi dus ea, altădată, o viață mai tihnită,
Dar la urmă și piticul a făcut-o fericită...Cu muncă și cu răbdare,
Poți face cât unul mare. Microscopică

Când pleca odată la război un om,
I-a strigat o cioară dintr-un vârful de pom:
- Du-te la bătaie, pentru țară mori,
Și-ți va da nevasta un copil din flori.
Omul,
Auzind acestea, n-a mai vrut să plece,
Deci a fost la urmă, fiindcă-a dezertat,
Condamnat la moarte și executat. Cine crede tot ce-i spui
Este vai de capul lui.